

archipel

RAMON VILALTA

1960	Born in Vic
1973-1976	Courses at the Olot School of fine arts
1987	Bsc. Architecture, Vallés School of Architecture
1989-2001	Lecturer in Urban Planning and Landscape architecture, Vallés School of Architecture.

RAFAEL ARANDA

1961	Born in Olot
1987	Bsc. Architecture, Vallés School of Architecture

CARMEN PIGEM

1962	Born in Olot
1977-1979	Courses at the Olot School of Fine Arts
1987	Bsc. Architecture, Vallés School of Architecture
1992-1999	Lecturer in Architectural Projects, Vallés School of Architecture
1997-2003	Lecturer in Architectural Projects, Barcelona School of Architecture
1995-2003	Member of Graduation Projects Tribunal, Vallés School of Architecture
2003	Member of Graduation Projects Tribunal, Barcelona School of Architecture

MAANDAG 27 OKTOBER 2003 - om 20:30u
Magdalenazaal, Magdalenastraat 27, 8200 Sint-Andries Brugge

RCR ARQUITECTES

Architectuur is de kunst om dromen te materialiseren.

Rafael Aranda, Carmen Pigem en Ramon Vilalta of RCR arquitectes.
Het trio leeft en werkt in het kleine stadje Olot, boven Girona in Catalonië.

Hun architectuur is delicaat en broos, vaak verfijnd sensueel.
Sculpturale objecten die naadloos buiten en binnen, open en gesloten verbinden en absorberen.
Dit sculpturale is gematerialiseerd door het gebruik van gevernist zwart of roest staal, witte natuursteen of recent, goudgele stalen strips (restaurant Les Cols in Olot).

Gelaagdheid, transparantie en vloeiende beweeglijkheid worden steeds sterker onderdeel van hun architectuurtaal.

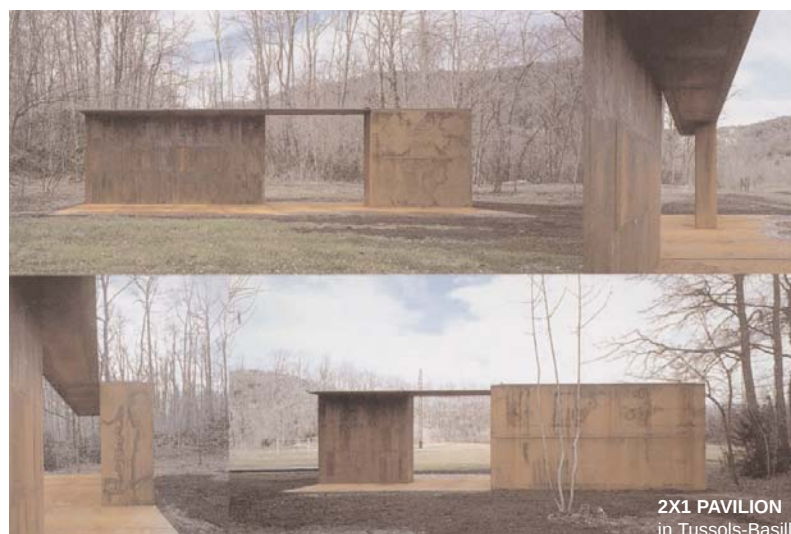
Hun projecten ontstaan uit 2 principiële lijnen van conceptuele ontwikkeling : een nauwgezette studie en interpretatie van de omgeving gekoppeld aan een zorgvuldig ontwerpen tot formeel abstracte objecten.
Hieruit ontstaan intelligente, beheerste en heldere ontwerpen met een rijke textuur.

Het jonge team kreeg een eerste vermelding in 1995 met de Casa Margarida in Olot en sindsdien is hun verhaal een aaneenschakeling van prijzen en erkenning.

Meest gekend zijn het Badpaviljoen en Casa Mirador in Olot http://www.elcroquis.es/elcroquis/pdf/Articulo_115_116_III.pdf,
of het cultuurcentrum in Riudaura (zie 40 architects under de 40 Taschen). <http://architettura.supereva.it/architettura/20030517/>

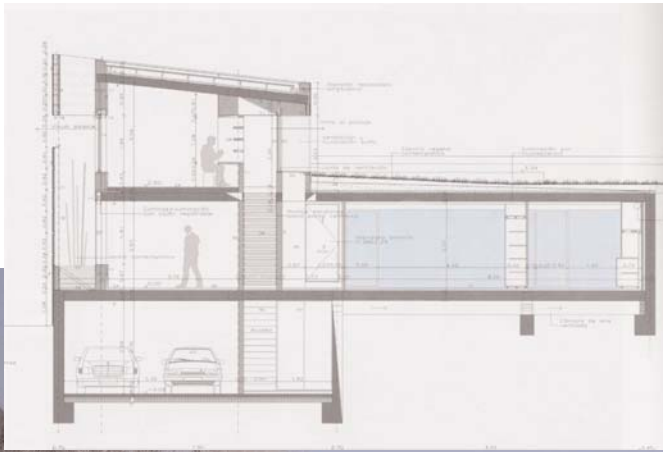
De onlangs verschenen EL Croquis 115 /116 geeft een prachtig overzicht van hun recente werk. http://www.elcroquis.es/elcroquis/numeros/num115_116_III/elcroquis115_116_III.htm

Voor Archipel dus een Vlaamse primeur : Carme Pigem en Ramon Vilalta komen in Brugge hun architecturaal parcours en visie toelichten.

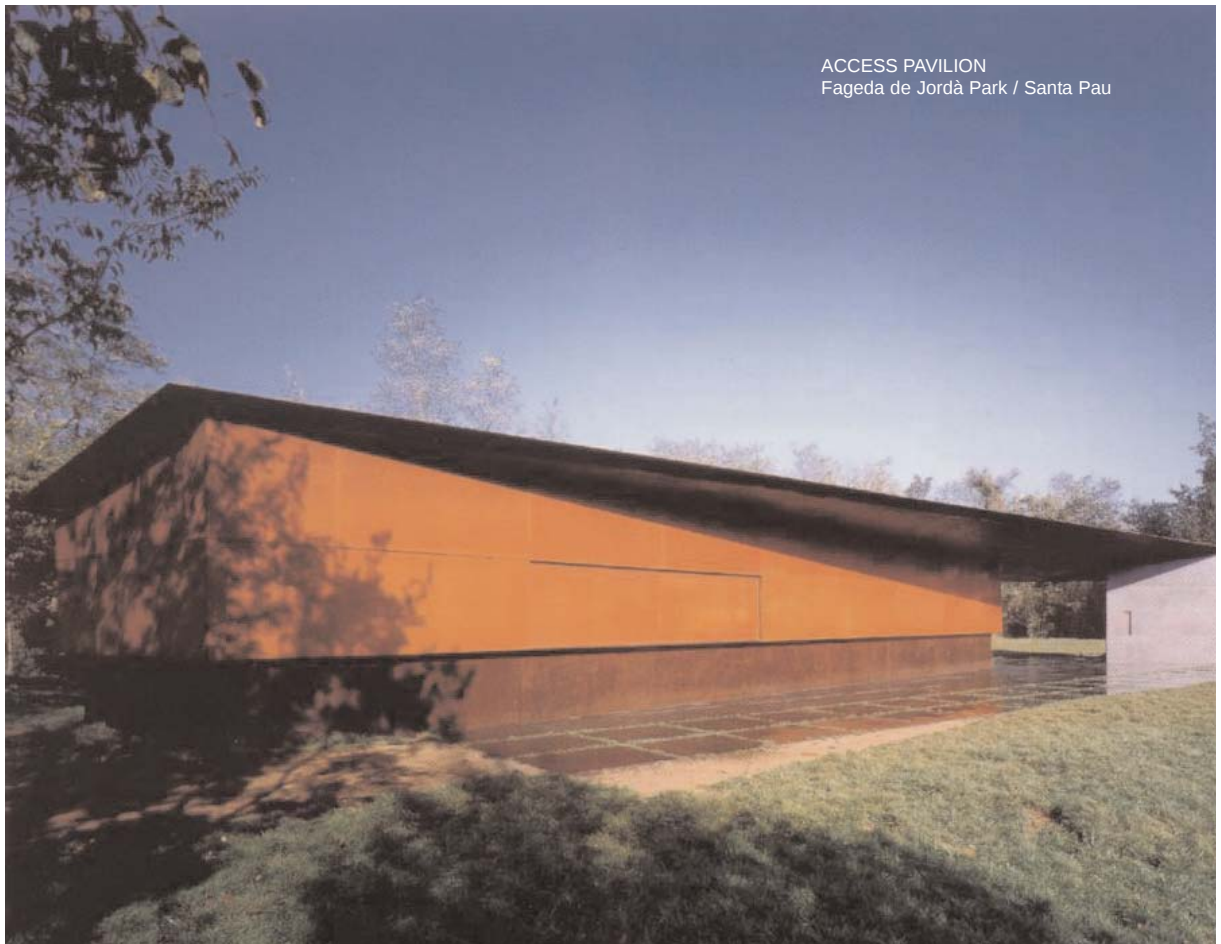
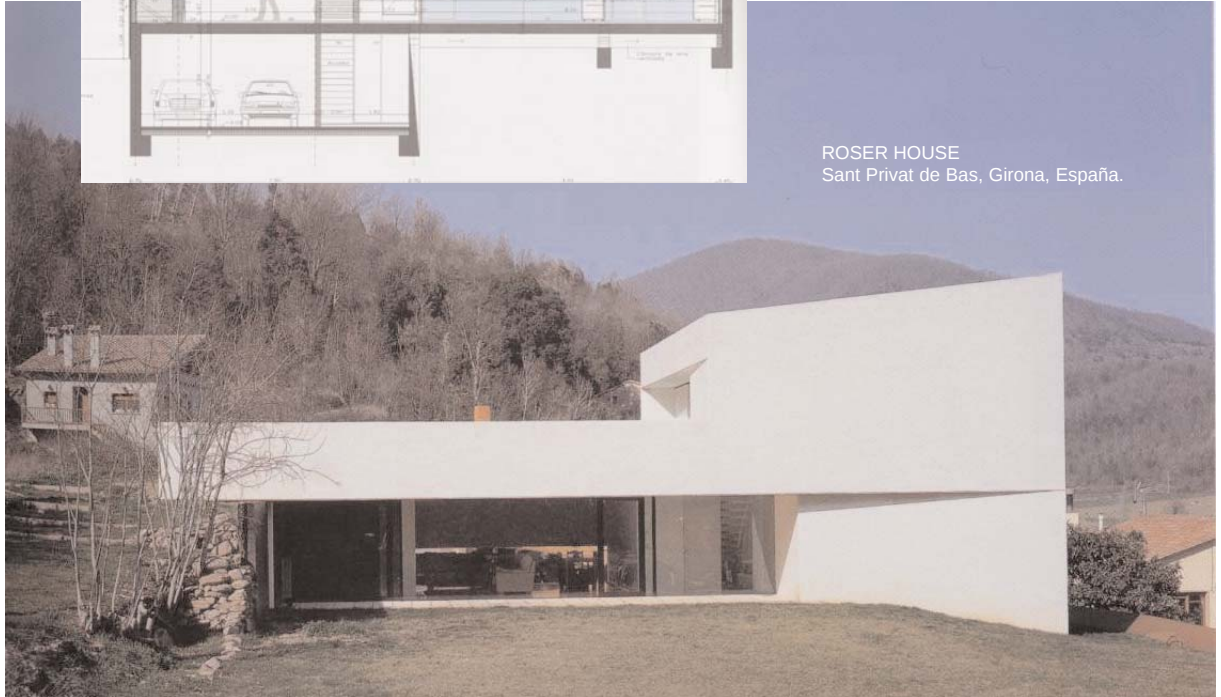

VERPLICHT Inschrijven op Archipel secretariaat:

inkom leden gratis / niet leden (ook partners van leden) 7€ / studenten 5€
Fazantenlaan 30 / St-Andries Brugge
Openingsuren receptie: MA en WO van 9:00 tot 18:00u.
Nieuw secretariaat tel: 050 / 322.420
Nieuw secretariaat fax: 050 / 322.421
E-mail: info@archipelvzw.be

ROSER HOUSE
Sant Privat de Bas, Girona, España.

ACCESS PAVILION
Fageda de Jordà Park / Santa Pau

Uit 'SPAANS MINIMALISME'

Thesis Gina Felix KULeuven 2002-2003 pag.29- 39.

Aranda, Pigem en Vilalta wonen en werken in Olot, een kleine stad in het vulkanische natuurgebied van Gatarox. Het is een gebied met prachtige landschappen en traditionele dorpen, weg van de drukte en het mondaine lawaai van de kosmopolitische stad. Deze bewuste keuze om zich daar te vestigen is zeer bepalend en inspirerend voor hun werk. De bewondering en het respect voor dit ruwe landschap vertaalt zich in een rigoureuze architectuur, die een hechte relatie aangaat met zijn natuurlijke omgeving, zowel in vorm en inplanting, als in gebruik van materialen. Eenzelfde gevoeligheid als in vormen van landschapskunst wordt benaderd.

Toen het trio na hun studie besloot hun praktijk te vestigen in Olot is een eerste stap gezet naar een eigen architecturale interpretatie. Het was nogal een ongewone beslissing, als je in acht neemt dat het nog altijd vooral de grote steden waren die de centra weerspiegelen voor de nieuwe architectuur. Meer voor de hand liggend, was zich te vestigen in Barcelona zoals het merendeel van hun collega's. Ze kozen bewust om zich terug te trekken in deze prachtige landelijke omgeving om een eigen discipline en vormtaal te cultiveren, ver van enige invloeden en rivaliteit van hun Barcelonese collega's en van de vluchtige, kunstmatige verleiding van consumptieve beelden in de kosmopolitische steden.

In dit opzicht is er misschien een vergelijkingspunt - zoals Josep Maria Montaner schrijft in zijn artikel "Rigor and expression of form" - met het werk van de Zwitser Peter Zumthor. Montaner duidt erop dat de afwezigheid van letterlijke referenties naar andere moderne architectuur en de afzijdige houding van het team t.o.v. het mondaine lawaai, de mode, haast en stress, samen met het feit dat ze vaak in een landelijke context werken, mogelijke vergelijkingspunten suggereert met de werkmethode van Peter Zumthor. Er is een gelijkaardige rigurositeit, een dominantie van geïsoleerde gebouwen in een landelijke omgeving, een constant heruitvinden van typologieën, een unieke behandeling van elk project, een nadruk op de essentiële, permanente en materiële waarden van architectuur. In het geval van Aranda Pigem en Vilalta lopen ze niet in de val van fundamentalisme en mystiek essentialisme, of traditionele, vernaculaire architectuur.

Ze wagen zich niet aan theorieën over de essentie van architectuur, hoewel ze toch wel op zoek gaan naar een essentiële waarden van architectuur, alleen al door de positie die ze innemen om hoofdzakelijk in een landelijke omgeving te werken. Ze zoeken hun toevlucht niet tot traditionele architectuur, maar proberen een moderne abstracte vormtaal te ontwikkelen, die evenzeer in harmonie is met haar omgeving als de traditionele architectuur.

Het werk van het architectenteam is moeilijk te categoriseren, hun projecten getuigen van een zeer specifieke vormtaal, met een eigen ontwerpmechanisme. Een evenwicht wordt benaderd tussen een zekere abstractie en een zeker realisme m.b.t. de context waarbij de relatie met de directe omgeving en specifieke plaats zeer intens is. Sommige van hun projecten zijn vaak bijna werken van Land art. Steeds wordt gezocht naar de perfecte vorm in harmonie met de omgeving.

De graad van abstractie is soms zeer hoog zodat functionaliteit amper herkenbaar is en het eerder de allures krijgt van een sculptuur met de dimensies van architectuur. De verwijzing die ze zelf maken naar de Baskische kunstenaars Chillida en Oteiza is juist daarom niet willekeurig. Het zijn vooral kunstenaars die bezig zijn met architecturale thema's van kunst.

Vanuit deze achtergrond zou je hun werk kunnen beschrijven als een symbiose tussen architectuur die altijd wel een functie herbergt en sculptuur waar enige functie achterwege blijft en het object zuiver als object wordt benaderd. Deze objectiviteit verwijst niet enkel naar zichzelf als intrinsieke materie, maar gaat ook een relatie aan met het landschap, die noch letterlijk, noch direct is, maar een interpretatie van de context is. Dit komt in extremis naar voor in de drie paviljoenprojecten - Pabellón de entrada a la Fageda d'en Jorda, Pabellón de Baño en el ParqueTussols-Basil en het paviljoen bij de Pista de Atletismo in Olot - waar de functie bijna totaal afwezig lijkt. Iedere functionele opening wordt op een zodanige manier verborgen, dat je de indruk krijgt dat het project een zuiver sculpturaal werk is, door o.a. eenzelfde materiaal te gebruiken voor functionele openingen en volume, en in het zelfde vlak te werken.

LES COLS RESTAURANT IN OLOT

ESTADIO DE ATLETISMO
Tussols-Basil, Olot, Girona

Ze accepteren de gevestigde typologieën niet, elk project wordt benaderd vanuit eenzelfde attitude, eenzelfde vormtaal, die zich aanpast aan elke omgeving. Zowel scholen, woningen, meubels als landschappen worden volgens dezelfde criteria ontworpen.

Als we al hun ontwerpen algemeen beschouwen, zien we dat elk project zeer specifiek is, maar tegelijk een deel is van een algemeen zoeken naar een eigen vormtaal, waarbij ieder project zijn steentje bijdraagt. Zo worden oplossingen van vorige ontwerpen soms herhaald in een volgend project, als ze blijken te werken - zoals de betonnen zitjes of structurele elementen - en wordt langzamerhand een zeer specifieke eigen vormtaal ontwikkeld, waarbij deze elementen bijna een handelsmerk worden, die hun architectuur een zeer persoonlijke toets geeft.

In ieder project wordt met een uiterste zorg voor detail elk aspect en onderdeel ontworpen als een afzonderlijk deel, zo wordt zowel het structureel element als meubilair tot in detail ontworpen.

Eén van hun laatste ontwerpen - restaurant Les Cols - is een emblematische vertaling daarvan. Het anonieme, universele, afstandelijke van het minimalistische interieur krijgt een zeer persoonlijke toets door de eigen vormtaal in de verschillende objecten - zoals tafels, stoelen, scheidingswanden -. Het zijn unieke stukken, die bijna als kunstwerken van staalsculpturen de ruimte gaan bepalen.

Zelf beweren ze vooral beïnvloed te zijn door de Japanse architectuur, Mies en de Baskische kunstenaars Chillida en Oteiza. Een mix dus van uitgezuiverde platonische architectuur en de brute sculpturaliteit. Als ze Japanse architectuur vermelden als referentiepunt, denk ik eerder aan de conceptie van architectuur in de Japanse traditie, namelijk architectuur als een plaatsmakende activiteit waarbij de daad van het bouwen zeer sterk verbonden is met plaats en cultuur, en ook de sereniteit die hun gebouwen gemeenschappelijk hebben. De referentie naar Mies is zeer duidelijk, vooral de horizontaliteit, lichtheid en transparantie, detaillering en strakke lijnen, die alle projecten kenmerken. In de woning Casa Mirador is de vergelijking met het Farnsworth huis zelfs erg frappant. De inspiratie van Chillida is zowel zichtbaar in vorm en materialiteit als het idee van ruimte, dat schuilt achter het sculpturale werk van Chillida. Het concept van ruimte staat centraal in zijn werk, elk object sluit ruimte in, maar wordt tevens ook omsloten door ruimte, hij speelt met massa en leegte. Het werk van Aranda Pigem en Vilalta krijgt soms, net zoals bij Chillida het gevoel van een driedimensionale sculpturaliteit. Openingen zijn vaak als insnijdingen in een massief volume. De binnenruimtes daarentegen zijn geconstrueerd volgens een zuiver visueel standpunt. De visuele effecten gaan de schikking en ordening van het gebouw bepalen.

Een zeer kenmerkende overeenkomst met Chillida is het gevoel voor landschap en natuur. Zoals reeds eerder gezegd getuigt hun werk van een diepe integriteit en bekommernis om het landschap. Ze maken een architectuur die bepaald wordt door het landschap of hun natuurlijke omgeving i.p.v. architectuur die het landschap bepaalt. Een mooi voorbeeld hiervan is de Pista de Atletismo in Olot dat, zeer bescheiden en met veel respect, ingeplant is in de natuur. De heel specifieke elementen van dit natuurlandschap worden het vertrekpunt voor het ontwerp. Het is bijna pure Land art. Een deel van het inlandse eikenbos wordt bewaard midden in de atletiekpiste, waarvan de tribune slechts bestaat uit enkele betonnen zitjes, ingewerkt in de glooiing van het landschap. De verlichtingspalen, die normaal gezien zeer storend zouden werken in dit prachtige landschap, verdwijnen in de achtergrond van het bos, door de kleur van het geroeste staal waarvan ze gemaakt zijn.

Naast deze kenmerken is materialiteit primordiaal in hun architectuur.

De keuze van de materialen blijft afhankelijk van de omgeving waarin de ontwerpen zich situeren. Zo wordt voor projecten in het natuurpark vooral gekozen voor staal dat onderhevig is aan natuurlijke verwerking, waardoor het de sporen van de omgeving draagt. Materialen worden meestal in hun natuurlijkheid behouden, waardoor enkel de tinten van het materiaal zelf (cortenstaal, natuursteen, hout, glas) de sfeer van het ontwerp bepalen. Je kunt het gebruik van materialen in de projecten bijna opdelen als fases in hun werk. Zo zijn hun eerste projecten vooral geconcipeerd in witte natuursteen uit Zuid-Spanje, terwijl hun laatste projecten bijna volledig van staal zijn. Het is net alsof er telkens een nieuwe kennismaking van materiaal ontstaat waarbij ze de mogelijkheden ervan grondig verkennen.

" Het werk dat ze tot nu toe produceerden, verwijst naar de diepste, tectonische, structurele, typologische en expressieve kenmerken van architectuur. Hun rigoreusiteit en capaciteit voor conceptualisatie zet hen op het uiterste andere extreme van consumptieve architectuur." (Montaner)

CASA MIRADOR

Olot, Girona, 1997 / 1999

Op een helling gebouwd, profiteert Casa Mirador maximaal van het weidse uitzicht. Met haar lange, vol beglaasde zuidfaçade doet ze denken aan een paviljoen van Mies. Wanneer men zich echter rond het gebouw beweegt wint het aan massa en complexiteit. Wit stenen muren kaderen zichten in en door het gebouw.

Een gang, die ook de inkom bevat, verdeelt het huis in twee en zorgt voor een scheiding tussen keuken, gym en de woon en slaapkamers. Een glazen benedenverdieping, half ingewerkt in de helling schenkt de bovenverdieping een zeker gewichtloosheid.

BATHING PAVILION

Olot, Girona, 1998

Misschien de puurste distillatie van RCR's architectuur, een eenvoudige, uit geoxideerd staal bestaande, horizontale strip...het kleur van de herfst bladeren.

Roestvrij staal blokken, telkens anders gemoduleerd, accentueren de lijn terwijl zwart betonnen, met kwarts gemengde vloertegels de rijke textuur en raadselachtige sfeer versterken.

RECREATION AND CULTURAL CENTRE

Riudaura, Girona, 1998 / 1999

Riudaura is een klein dorp met 800 inwoners, gelegen aan de ingang van een vallei, en telt naast de kerk (de school is op de gelijkvloerse verdieping van een woning gelegen) en het gemeenteplein geen publieke bouwwerken.

Op een lot gelegen aan de ingang van het dorp, onder en rechtover de kerk, wou men een nieuw publieke ruimte creëren die onderdak zou bieden aan culturele, vrije tijd en sportactiviteiten. De uitdaging bestond er om in één project al deze activiteiten in deze zeer specifieke sociologische als landschappelijke context te vatten.

Het nieuwe gebouw omvat zijn omgeving. Het toont zich als een horizontale lijn die het verticale van de kerk spiegelt en onderschreept. Door de dwarse plaatsing creëert het een nieuw plein aan de straatzijde en geeft het aan de andere zijde een overzicht op de

speel, dans en sport zone. Via donkere, aan beide zijden van het gebouw gelegen doorgangen is een verbinding tussen de twee zones tot stand gebracht.

GIRONA UNIVERSITY LAW FACULTY

Montilivi Campus, Girona, 1998 / 1999

Door de lagere verdieping onder de grond te brengen gaven de architecten een antwoord op het hellende terrein en zorgen er op die manier voor dat het zichtbare gedeelte laag en elegant blijft. Het interieur is georganiseerd doorheen drie parallelle blokken, sober en assertief uitstekend uit de gevel en gescheiden door ruime binnentuinen en lichtbronnen. Het dwars geplaatste, uitstekende auditoriumblok breekt de horizontaliteit van het gebouw door middel van de verticaal geplaatste louvres. Door binnenbrengen van het grootste deel van het nodige licht via de patio's en openingen in het dak kon men de buitenzijde heel gesloten houden. De grote, monoliete kalksteen- en witte glasvlakken onderstrepen de geometrische vorm van het complex.

HOUSE FOR A BLACKSMITH AND A HAIRDRESSER

La Canya, Girona, 1999 / 2001

Eenvoud en ruimte. Open, transparante ogen die het landschap en de zon inkaderen. Het hart van de woning herbergt op maaiveldniveau de semi-publieke portiek met kapperszaak, garage en de ingang naar de woning terwijl op de verdieping erboven de leefruimte met terras is voorzien. In dit centrum mengen, kruisen, overlappen zich de circulatie, zichtlijnen, de lichten, de ruimtes. De materialen zijn glas, steen en staal.

LES COLS RESTAURANT

Olot, Girona, 2002 / 2003

HET PROJECT VAN DE EVOCATIES :

Evoceren van het verleden, buitenleven, sensualiteit, culinaire hoogstandjes, toekomst, tijd.

Een werk dat ontstaan is uit een heel nauwe samenwerking tussen architect en cliënt, een bundelen van kennis tot een omgeving waarin de culinaire dimensie

gecombineerd is met de visuele, tactiele en auditieve dimensie van architectuur. Met heel veel aandacht is gezocht naar een manier om zoveel mogelijk het oude karakter van het gebouw te bewaren en het toch te koppelen aan aspecten van moderne cultuur. Een zich vermengen van de eetruimtes met het exterieur, een hoge graad van techniek en openheid in de keuken, creëren van middelen die het licht filteren, kleuren en verspreiden.

BATHING PAVILION
OLOT.

**ARCHIPEL IN SPANJE.
NUEVA SIMPLICIDAD 2
VOORLOPIGE DEELNEMERSLIJST.**

Abels Roland	Smeys Jacqueline	Linders Sabrina	
Allaert Isabel	Allaert Serge	Iooverie Luc	Bijt Rosine
Allaert Thomas		Lozie Peter	
Bekker Iudo		Maenhout Jan	
Bernaert Mark		Meuleman Martine	Cousy Johan
Berten Ignace	Devisscher Greet	Michiels Didier	
Beyne Johan	Beyne Mireille	N.V. Vooruitzicht	
Boydens Dirk	Tomé Juliet	Neuckermans Herman	Dillen Chris
Byttebier Michiel	Grillet Christel	Neyens Danny	Lanszweert Magda
Cokelaere Johan	Paenhuys Frida	Pattyn Annie	
Crepain Jo	Matthijs Bea	Paulissen Greet	
De Hullu Philippe	Debeurme Ludwine	Pauwels Michel	
De Laey Christian	Fournier Annick	Pennemans de Bosscheyde Georges	Vanweehaeghe Sybille
De Meyer Mark	Cloet Lea	Popeye Jerry	
De Naeyer Marc	Imschoot Carine	Rik Reynaert	Roelstraete Els
De Raeymaecker Mia	Schippers Gerald	Roelants Robert	Nols Ghislaine
De Ridder Luc	Pauwels Jeanine	Salens Pol	
De Schacht Freddy	De Muynck Ria	Stellamans Marc	Stellamans Griet
De Vos Luc		Supply Wim	Hauspie Annemie
De Vriendt Willy		Szekér Domien	
De Waele Norbert		Tavernier Jacky	Van Kerckhoven Greet
Debruyne Gino	Carpentier Leen	Terwecoren Jan	Verdict Annekatrien
Debuyck Jan		Tomme Frederik	
Dederoq Joost		Van de Sande Fabiaan	De Meulder Christina
Decock Andie	Kerckhof Marie	Van Gaever Marie-Jeanne	
Decorte Roland		Van Heuverzwijn Jan	Valembais Martine
Delie Luc		Van Langenhove Michel	Tavernier Lori
Demeulemeester Annemie		Van Raes Frank	Desmet Tine
Deruytter Piet	Billiet Luc	Van Vaerenbergh Ann	Van den Broeke Willem
Devolder Geert	Strosse Mieke	Vande Kerckhove Ansfried	
Felix Marc	Vanbeveren Hilde	Vandenberghe Paul	Sorel Arlette
Glorieux Lucas	Taelman Elza	Vanhollemeersch Johan	Loncke Myriam
Goossens Miek		Vanhove Joost	
Grimmelprez Stefaan	Stevens Aline	Vansevenant Maaïke	
Hagen Iouis	Lambert Karina	Vansevenant Pat	Dhondt Vera
hutebaut Achiel		Weekx Fons	
Huyghebaert Pierre	Serck Jeanine	Wouters Gust	Delrue Mich
Janssens Jo	De Borchgrave solange	Wyseur Lut	
Jult Herman	Vandenheede Liliane	Yperman Dirk	Roose Anne
Lagast Gilbert	Bertier Marina		

De architectuurreizen naar Spanje voor 4 tot 10 april en 11-17 april zijn nog niet volboek. Dit was uiteraard te verwachten, enerzijds door de twijfel die ontstaat door het dubbele aanbod, door de vroege datum van inschrijving en door de problemen die er waren met het faxnummer bij het opstarten van het secretariaat.

De eerste week heeft voorlopig een groep van 90 personen, de tweede week 40 personen. De inschrijvingen sijpelen nog iedere dag binnen.

Onze bedoeling om het probleem van een grote groep op te lossen is dus geslaagd. Waarvoor dank. De boodschap is dus dat nog steeds kan ingeschreven worden, zowel voor de eerste als de tweede week.

Inschrijven op fax : 050/ 322 421 of E-mail : info@archipelvzw.be

DAAR E-MAIL ADRESSEN GEEN SCHRIJFFOUTEN TOELATEN VRAGEN WIJ U VRIENDELIJK ONS EEN BLANCO BERICHT TE STUREN ZODANIG DAT WE JE ADRES CORRECT KUNNEN REGISTREREN.

M-LIDIA HOUSE
Montagut, Girona

ARCHIPEL KALENDER WERKJAAR 2002 - 2003

VOORDRACHTENCYCLUS NUEVA SIMPLICIDAD - NIEUWE EENVOUD.

MAANDAG 27 OKTOBER 2003 - om 20u30
In Magdalenazaal, Magdalenastraat 27, 8200 Sint-Andries Brugge
RCR-ARQUITECTOS (Spanje), ARANDA, PIGEM Y VILALTA.

VRIJDAG 21 NOVEMBER 2003 - om 20u30
Bij Renson, Waregem
JO CREPAIN

DONDERDAG 11 DECEMBER - om 20u-30
In Magdalenazaal, Magdalenastraat 27, 8200 Sint-Andries Brugge
ALFREDO PAYA (Spanje)

VRIJDAG 16 JANUARI 2004 om 20u30
In bureau BURO II te Roeselare
BURO II

ZONDAG 15 FEBRUARI 2004 om 11.00u
In cultureel centrum Scharpoort te Knokke-Heist
CARLOS FERRATER (Spanje)

MAANDAG 8 MAART 2004 om 20u30
In Magdalenazaal, Magdalenastraat 27, 8200 Sint-Andries Brugge
GARCIA SOLERA VERA (Spanje)

ZO 4 tot ZA 10 APRIL 2004/ ZO 11 tot ZA 17 APRIL 2004/ VANDAAG INSCHRIJVEN
NUEVA SIMPLICIDAD/ ARCHIPEL IN SPANJE
ARCHITECTUURREIS NAAR BILBAO- SANTANDER- SAN SEBAS-
TIAN- PAMPLONA-VITORIA- MADRID.

MEI 2004
TUINENTRIP NAAR ZEELAND

JUNI 2004
DAGTRIP NAAR VLAAMSE ARCHITECTUUR

SEPTEMBER 2004
ARCHIPEL IN OOSTENRIJK
ARCHITECTUURREIS NAAR SALZBURG, LINZ EN GRAZ.

ARCHIPEL VZW: Nieuw adres: Fazantenlaan 30 te St-Andries
Openingsuren receptie: MA en WO van 9:00 tot 18:00u.
Nieuw secretariaat tel: 050/ 322.420
Nieuw secretariaat fax: 050/322.421
Rek.nummer: 750-9072064-06
E-mail: info@archipelvzw.be

Voorzitter: Marc Felix Tel.059/70.21.80.
Vice-voorzitter: Wim Supply Tel.050/33.84.00.
Secretaris: Willem Van de Putte Tel.050/32.24.20.
Penningmeester: Michel Van Langenhove Tel.050/39.30.85.
Ere vice-voorzitter: Jan Vandewalle Tel.050/33.63.56.
Beheerders: Ignace Berten, Annemie Demeulemeester, Robert Roelants, Gery Vandenabeele.

MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID..